एवमस्त्विति तं देवाः प्रोचुश्चापि वरान् ददुः । ततः प्रादुर्ब्बभूवुस्ते सर्व्व एव युधिष्ठिर ।
अथाब्रवीद्यवक्रीतो देवानग्निपुरोगमान् । समधीतं मया ब्रह्म व्रतानि चरितानिच ।
कथञ्च रैभ्यः शक्तो मामधीयानं तपस्विनं । तथायुक्तेन विधिना निहन्तुममरोत्तमाः । १०८१५
॥ देवाऊचुः ॥ मैवं कृथा यवक्रीत यथावदसि वै मुने । ऋते गुरुमधीता हि सुखं वेदास्त्वया पुरा ।
अनेन तु गुरून् दुःखात्तोषयित्वात्मकर्म्मणा । कालेन महता क्लेशाद्ब्रह्माधिगतमुत्तमं ।
॥ लोमश उवाच ॥ यवक्रीतमथोक्त्वैवं देवाः सेन्द्रपुरोगमाः । सञ्जीवयित्वा तान् सर्व्वान् पुनर्ज्जग्मुस्त्रिविष्टपं ।
आश्रमस्तस्य पुण्योऽयं सदापुष्पफलद्रुमः । अत्रोष्य राजशार्दूल सर्व्वं पापं प्रमोक्ष्यसि ।
इतिश्रीमहाभारते आरण्यपर्व्वणि तीर्थयात्रापर्व्वणि यवक्रीतोपाख्याने अष्टत्रिंशदधिकशततोऽध्यायः ॥ १३८ ॥
॥ लोमश उवाच ॥ उशीरवीजं मैनाकं गिरिं श्वेतञ्च भारत । समतीतोऽसि कौन्तेय कालशैलञ्च पार्थिव । १०८२०
एषा गङ्गा सप्तविधा राजते भरतर्षभ । स्थानं विरजसं पुण्यं यत्राग्निर्नित्यमिध्यते ।
एतद्वै मानुषेणाद्य न शक्यं द्रष्टुमद्भुतं । समाधिं कुरुताव्यग्रास्तीर्थान्येतानि द्रक्ष्यथ ।
एतद्दृश्यति देवानामाक्रीडञ्चरणाङ्कितं । अतिक्रान्तोऽसि कौन्तेय कालशैलञ्च पर्व्वतं ।
श्वेतं गिरिं प्रवेक्ष्यामो मन्दरञ्चैव पर्व्वतं । यत्र माणिवरो यक्षः कुवेरश्चैव यक्षराट् ।
अष्टाशीतिसहस्राणि गन्धर्व्वाः शीघ्रगामिनः । तथा किम्पुरुषा राजन् यक्षाश्चैव चतुर्गुणाः । १०८२५
अनेकरूपसंस्थाना नानाप्रहरणाश्च ते । यक्षेन्द्रं मनुजश्रेष्ठ माणिभद्रमुपासते ।
तेषामृद्धिरतीवात्र गतौ वायुसमाश्च ते । स्थानात् प्रच्यावयेयुर्ये देवराजमपि ध्रुवं ।
तैस्तात बलिभिर्गुप्ता यातुधानैश्च रक्षिताः । दुर्गमाः पर्व्वताः पार्थ समाधिं परमं कुरु ।
कुवेरसचिवाश्चान्ये रौद्रा मैत्राश्च राक्षसाः । तैः समेष्याम कौन्तेय संयतो विक्रमेण च ।
कैलासः पर्व्वतो राजन् षड्योजनसमुच्छ्रितः । यत्र देवाः समायान्ति विशाला यत्र भारत । १०८३०
असङ्ख्येयास्तु कौन्तेय यक्षराक्षसकिन्नराः । नागाः सुपर्णा गन्धर्व्वाः कुवेरसदनं प्रति ।
तान् विगाहस्व पार्थाद्य तपसा च दमेन च । रक्ष्यमाणो मया राजन् भीमसेनबलेन च ।
स्वस्ति ते वरुणो राजा यमश्च समितिञ्जयः । गङ्गा च यमुना चैव पर्व्वतश्च दधातु ते ।
मरुतश्च महाश्विभ्यां सरितश्च सरांसि च । स्वस्ति देवासुरेभ्यश्च वसुभ्यश्च महाद्युते ।
इन्द्रस्य जाम्बूनदपर्व्वतादै शृणोमि घोषं तव देवि गङ्गे । गोपाययेमं सुभगे गिरिभ्यः सर्व्वाजमीढापचितं नरेन्द्रं । १०८३५
ददस्व शर्म्म प्रविविक्षतोऽस्य शैलानिमाञ्छैलसुते नृपस्य । उक्ता तथा सागरगा स विप्रो यत्तो भवस्वेति शशास पार्थं ।
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अपूर्व्वोऽयं सम्भ्रमो लोमशस्य कृष्णाञ्च सर्व्वे रक्षत मा प्रमादं । देशोऽत्ययं दुर्गतमो मतोऽस्य तस्मात्
परं शौचमिहाचरध्वं ।
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ ततोऽब्रवीद्भीममुदारवीर्य्यं कृष्णां यत्तः पालय भीमसेन । शून्येऽर्जुने सन्निहिते च तात त्वामेव कृष्णा
भजते भयेषु ।